

ZARÁNDOK

Csíkсомlyó és Mátraverebely-Szentkút közös hírlevele

Közösség születik

A keresztény kegyhelyek a történelem folyamán mindig a megnyugvás kitüntetett helyei voltak, ahol a zarándokok – a hosszú, külső és belső megtett út után – az Istennel való találkozás sajátos tapasztalatát élhették át. De ugyanakkor e szent helyek védelmet, biztonságot is jelentettek azok számára, akik oda menekültek.

Felgyorsult korunkban talán kevesebb idő van fizikai, külső hosszú útra, de mindannyian érezzük e megnyugvás szükségességét, a védelem, a biztonság fontosságát, amelynek ma is időszerű, s egyre jobban felfedezett központjai Mária-kegyhelyeink.

Napjainkban, amikor modern életünket egyre jobban átszövi a különböző hálók szövevénye, jogos igénynek látszik olyan kapcsolatok kiépítése is, amelyek kegyhelyeinket összekötik.

Kívánom, hogy az így létrejövő közösség hathatósabban tudja elősegíteni azon cél elérését, amely minden megszentelt helynek feladata: az Istennel való találkozás kitüntetett helye lenni, és a hétköznapi küzdelmekhez szükséges erőforrássá válni, a megnyugvás alkalmait felkínálni minden oda betérő zarándok számára.

Orbán Szabolcs OFM *provinciális
Erdélyi Ferences Rendtartomány*

A hit nem mítosz

Tisztelettel köszöntöm mindazokat, akikhez internetes hírlevelünkön keresztül is eljut Mátraverebely-Szentkút és Csíkсомlyó közös üzenete. Hírlevelünk a világhálón keresztül virtuális kapcsolatot teremt sok ember között, amelynek célja, hogy elvezessen az evangélium realitásához.

Mindkét búcsújáróhelyen ferencesként vagyunk őrei és hordozói annak a történelmi emlékezetnek, amely a világrészekén szétszóródott magyarságot és a Kárpát-medence népeit a Magyarok Nagyasszonyához, az ő anyai arcának megnyilvánulásain keresztül pedig Fiához kötik. Így lesz a mi népünk története része az üdvösség nagy művének, helyszíne Isten csodáinak, amelyeket közöttünk művel.

Számunkra, akik Szentkúton élünk, vagy azoknak, akik ide zarándokolnak, ez az a völgy, ahol Istentől elkészített helye van az Asszonynak (vö. Jel 12,6),

Szűz Máriának. Vagyis a „pusztaság”, ami az ő közreműködésével paradicsomi kertté, az Istennel való találkozás helyévé lett.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2006-ban ezért is nyilvánította búcsújáró helyünket nemzeti kegyhellyé. Azt hiszem, itt is igazolást nyernek XVI. Benedek pápának – eredetileg a Szentföldre vonatkozó – szavai: „Olyan az üdvösség helyszíneivel találkozni, mint megérinteni a velünk levő Isten történetét. A hit nem mítosz. Valós történelem, amelynek nyomait kezünkkel érinthetjük.” Nálunk ezt számtalan hálátábla és a zarándokok nem szűnő érkezése is bizonyítja.

Ezért zarándokolnak ide immáron nyolc évszázada az emberek. Ennek a találkozásnak a segítői akarunk lenni mi, ferencesek ma is, amikor örizzük a szent kút, valamint a hit tisztaságát, és évente körülbelül kétszázezer embert fogadunk be ebbe a kegyelmi közösségbe.

Kegyhelyünkre azért is érkezik és tér vissza oly sok ember, mert a szentsé-

gekben, a prédikációkban rátalál arra a tiszta forrásra, amely maga Krisztus, aki bennünket ezen a búcsújáró helyen is hazavár.

Ezért is bátorítok e sorokon keresztül minden hívőt, legyen zarándokká, olyan emberré, aki képes Krisztusért kimozdulni önmaga zárt világából. Ezt az útra kelést pedig jelenítse meg azal, hogy évente legalább egyszer elzarándokol nemzeti kegyhelyünkre, hogy megérezze, mit jelent megérkezni a mennyország küszöbéhez, ahol Isten megbocsát, szól hozzánk és önmagával táplál. S ha teheti, ezt a kincset, a hit tapasztalatát ne tartsa meg önmagának, hanem adja tovább, vagyis hozzon magával még egy embert, és ezzel is építse újjá a szentek, azaz a szentségek által egymáshoz kapcsoltak közösségét, az Egyházat!

Kálmán Peregrin OFM
*kegyhelyigazgató
Mátraverebely-Szentkút*

Utad, Jézus, veled járjuk

Boldog az a nép, amely tud ünnepelni, a te arcod fényében, Uram, járnikielni. (Zsolt 89,16)

Szent Ferenc atyánk különleges módon szerette és imádta a keresztre feszített Krisztust. Szeretete jutalmául megkapta Krisztus szent sebeit.

Az Úr Jézus most azt mondja nekünk: „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztyét mindennap és úgy kövessen” (Lk 9,23).

Minden búcsújáró helyen van keresztyű. Csíksomlyón ezt a Kissomlyó nyugati oldalán állították fel. Az állomások egy-egy személy vagy búcsús csoport hitét és áldozatkészségét hirdetik. Székely népünk áhíttal járta és járja Krisztus keresztyűjét, a maga keresztyűjét egyesíti vele.

Jézus keresztyűje földrajzilag nem hosszú, de ez a rövid út a lélek számára hosszú zarándokúttá változik az összetört testben, sőt az ember Jézus számára is, akit tanítvá-

nyai is magára hagytak, és ellenségek gyűrűjében vonul a Golgotáig.

Batu kán, a tatárok vezére nem ismerte a keresztyéniséget. Egy utazó velencei kalmártól hallott róla, aki a pápa ajándéka-ként egy keresztyét is átadott neki. Amikor a kán meglátta a keresztyét, megjegyezte *Marco Polónak*, hogy különös hite lehet a keresztyéneknek és a pápának, ha egy akasztófát szépnak tudnak látni. Talán ez a beszélgetés rávilágít arra, milyen más lélek kell ahhoz, hogy a kereszty fáját a dicsőség fájának lássa az ember. Más lélek kell ahhoz, hogy valaki kívánni tudja: Jézus sebeit, stigmáit jelenjenek meg saját testén, mint ahogyan ezt Szent Ferenc is kívánta. A keresztyénység lényege az élet tisztelete, a feltámadás bizonyossága, az Istennel kötött szövetség és a harmonikus, békés világ öröme, a felebaráti szeretet.

Jézus keresztyűi drámáját, passióját már nagyon sokszor előadták, megjelenítették Csíksomlyón. Minden virágvasárnap a kegytemplom előtti téren a fiatalok eljátszák a szenvedés útját. Nagyon meg-

ható. Idős ferences atyák mesélik, hogy egyszer az élethűen előadott szenvedéstörténetet az emberek annyira átérték, hogy a katonákat megjelenítő fiatalokat, akik megkínózták és keresztre feszítették a mi Urunkat, Jézus Krisztust, megverték.

Mindez akkor ér valamit, ha lelkünkben magunk is végigjárjuk a passiót, és nem csupán a nagybőjti pénteki szertartás részeként énekeljük, hogy *Utad, Jézus, veled járjuk*, hanem a szenvedés útját végigjárva, találkozunk feltámadt Mesterünkkel.

Aki végigjárta a szenvedés útját, más-ként tekint az életre, mint aki elrejtőzött előle. Aki nincs Jézus mellett a szenvedésben, nem tud vele lenni a feltámadásban sem. A Via Dolorosa Jeruzsálemben egy kellemes séta a turistáknak, de nagy lelki zarándokút a hívőknek. Aki ezt ott vagy máshol végigjárja, Jézussal és Jézusson keresztül szemlélve saját szenvedését, feltámad és üdvözüli.

Urbán Erik OFM

a csíksomlyói kegytemplom igazgatója

Mária hazavárja gyermekeit

Csíksomlyó, mint minden más kegyhely, a zarándoklat, az Istennel való találkozás és az imádság szent helye, ahol a keresztyének mindig az élő Isten kezdeményező szeretetét ismerik fel. Olyan az üdvösség helyszínével találkozni, mint megérinteni a velünk levő Isten történetét.

A hit nem mítosz. Valós történelem, amelynek nyomait kezünkkel érinthetjük. Nálunk ezt a számtalan hálatabla és a zarándokok nem szűnő érkezése is bizonyítja.

Csíksomlyón a Boldogságos Szent Szűz iránti tisztelet adja meg a kegyhely jellegét, amely már a 15. században virágzott. A környék népe a Mária-ünnepeken Csíksomlyón gyűlt össze. IV. Jenő pápa 1444-ben kiadott *Dum praeclara* bullájában a következőket írja kegyhelyünkről: „a hívek nagy sokasága szokott összegyűlni ajtatosság okából” Máriát tisztelni.

1567-ben újabb fordulat következett be a búcsújárásban. A hitújítás korában János

Zsigmond erdélyi fejedelem haddal akarta a színtiszta katolikus népet az unitárius válás felvételére kényszeríteni. A katolikus nép fegyvert fogott hitének védelmére. A gyülekező Csíksomlyón volt pünkösöd szombatján. Isten kegyelmébe ajánlották magukat és Szűz Mária segítségéért esedeztek, majd elindultak a Hargitára, szembeszállni a hitújítók hadával. Ezalatt az idők, az asszonyok és a gyermekek Somlyón maradtak, és a győzelemért imádkoztak. A csata diadallal végződött. A győztesek nyírfagakkal ékesítették fel lobogóikat, úgy vonultak le a Hargitáról. A templomban maradt nép eléjük ment. Együtt jöttek vissza hálát adni a győzelemért, és megköszönni a Szent Szűz segítségét. Ennek a történelmi eseménynek emlékére fogadalmat tettek, hogy ezután minden évben, pünkösöd szombatján elzarándokolnak Csíksomlyóra. Ezt az ősi hagyományt őrzi és folytatja a mai napig Mária népe.

Ezért zarándokolnak Csíksomlyóra több évszázada az emberek. Ennek a találkozásnak a segítői akarunk lenni mi, ferencesek ma is, amikor őrizzük a csíksomlyói kegyhely, valamint a hit tisztaságát. Csíksomlyó ugyanaz, mint aminek az ősök építették, a búcsú is ugyanaz, mint aminek az ősök fogadták: hálaadás a Boldogságos Szűzanyának az évszázados oltalomért, hálaadás azért, hogy katolikus hitünkben megmaradhattunk, és kegyelemkérés a jövő vihariban való helytálláshoz. „Sohasem lehetett hallani, hogy valakit magára hagyott volna” – imádkozzuk.

Erdély legdrágább kincsei közé tartozik a Csíksomlyói Madonna. Érdekessége, hogy nemcsak egy bizonyos népréteg előtt van értéke, hanem osztatlan megbecsülésnek örvendő. Aki csak egyszer is látta, hatása alá kerül, s ha teheti, újra és újra visszatér a kegyhelyre, mert Mária hazavárja gyermekeit.

U. E.

Olyanok lesztek, mint az Isten!

A húsvéti előkészület idejének néhány napját mindig gyóntatással töltöm egy Budapest melletti plébánián. Számomra ennek a szellemileg–fizikailag is fárasztó, nyolc–kilenc órás munkának fénypontja, amikor évről-évre megkeres egy ma már 94 éves, kitelepítést, meghurcolást is megélt ember. Ő nemcsak a bűneit vallja meg, hanem a gyónás után hitének alakulásáról is szolt néhány szót. Három éve azt mondta: „Tudja, én a plébánosomnak leginkább azért vagyok hálás, mert megtanított bennünket ünnepelni a nagyhetet, a húsvétot.” Két éve így szolt: „Most döbbenek rá, milyen jó az Isten.” Idén pedig: „Atya, én valóban tapasztalom, hogy az Isten készlet a jóra, bátorít annak megtételére.”

Meg kell tanulnunk ünnepelni a húsvétot, a teljes ünnepekört: nagycsütörtöktől vasárnapig. Miért is? Azért, mert az ember, ha valakit szeret, azzal megpróbál együtt érezni, életének jelentős pillanataiban mellette állni. Az egyház is szereti Mesterét, így ezekben a napokban szinte óráról órára követi Jézus halálának és feltámadásának eseményeit. Ezért kezdődik például sötétedés után és nem napközben a feltámadási szertartás.

Az azonosulással a liturgiában azt is átéli a hívő közösség, hogy nemcsak emlékezés ez az ünnep – miként a születésnapok, a nemzeti ünnepek –, hanem részese is. Részesedés, mert a feltámadott Krisztus magához ölelte a tér és az idő korlátait, így saját életének eseményeivel kapcsolja össze a mi ünnepünket.

Mondhatja valaki, a három szent napon nem kötelező templomba menni, csak a húsvétvasárnap parancsolt ünnep. De vajon az anyának parancsba lehet-e adni, hogy fia mellett virrasszon, amikor az beteg? Az apának meg kell-e parancsolni, hogy játsszon a gyermekével?

A feleségnek elő kell-e írni, hogy fogja haldokló férje kezét? Remélhetőleg nem, mert a szeretetnek van olyan áldozata, ami ha nem magától értetődő és természetes, akkor megparancsolni sem lehet.

Mi, keresztények így vagyunk e napok ünneplésével. Ha nem érezzük meg,

és nem ismerjük fel, hogy ebben a néhány napban hol a helyünk – akár olyan áldozatok árán is, mint például, hogy az egyházközségek, ha nincs papjuk, megszervezzék, hogy eljussanak oda, ahol van –, akkor azt parancsba adni nem lehet, mert ennek a készségnek belső, Jézussal együtt érző életvitelünkéből kell fakadnia.

Mert mit is ünneplünk a nagyhetet e kicsúcsosodó eseményeiben? Azt, hogy jó az Isten. És jósága miben nyilvánul meg? Abban, hogy nagycsütörtökön a lábunkat mossa, valamint asztalához fogad. Így mutatja meg, hogy nem az ember ellessége, hanem emberségünk szolgája. Nagypénteken önmagát adja a kereszten, új lelket lehel a világba, azt, amely a gonoszságot nem erőszakkal, hanem személyes áldozatvállalással győzi le. Nagyszombaton a halálban nyugszik, hogy legyen kibe kapaszkodnunk, amikor mi is átlépjük ezt a kaput. Feltámadásában pedig meghív. Meghív, de nem a nagy világegyetemben vagy a fényben való személytelen, korlátok nélküli feloldódásra – amelynek érzetét sokak számára a kábítószer kelti fel –, hanem a személyes feltámadásra, abba a világba, ahol az ember személyes bocsánatot nyerve, megbocsájtva, újból harmóniában élhet Istennel, emberrel, önmagával, és amelynek előérzetét a béketűrés, a szelídség, a jóakarát és az áldozatvállalás hozza közel valamennyiünk életéhez.

„Ahol az Isten az irgalmasság cselekedeteire talál, ott saját jóságának képmását ismeri fel” – tanítja Nagy Szent Leó. Ez a hét annak az ideje, amikor az Atya jóságának képmását egy konkrét, történelmi személyben, a szenvedő és feltámadó Krisztusban fedezzük fel. Vele időzünk, mert velünk művelt irgalma, példája nyomán késztetést, bátorítást kapunk arra, hogy mi is az Atya jóságának képmásaivá váljunk. Így egészen más módon, de mégis csak beteljesedik a kísértő szava: „Megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten” (Ter 3,5).

K. P.

Szentkúti hírek

Karácsonykor Boldog II. János Pál pápa vérereklyéjével gazdagodott kegyhelyünk, amely előtt tisztelgünk május 13-án, az őt ért merénylet évfordulóján.

Új színfolt lesz kegyhelyünkön az óvodások zarándoklata június 2-án. Számukra gyermekprogramokkal készülünk, és velük együtt ünnepeljük az Eucharisziát. Szeretettel várjuk a katolikus óvodákat, óvodásokat, óvodás hittanra járókat és szüleiket!

Kiállítás nyílik április 4-én 11 órakor a Nógrádi Történeti Múzeumban (Salgótarján, Múzeum tér 2.) a kegyoltár Ferenczy Attila és Gulyás Gyula által restaurált szobraiból. A szobrok bemutatásával már a kegyoltár teljes restaurálása előtt hálánkat szeretnénk kifejezni az adakozóknak, akiknek adományaiból elkészülhetett ez a munka. A hétfőtől-szombatig 8 és 16 óra között látogatható tárlaton megtekinthetők a kegyoszobor Varga Ottóné által készített ruhái. A tárlat megtekinthető hétfőtől szombatig 8 és 16 óra között.

Kiáltás

A Mária Rádió szombatonként 20 órakor Szentkútról, hétfőnként pedig Csíksomlyóról (román idő szerint 21 órakor) imádságot közvetít a nemzetért. Kapcsolódjunk be a közös fohászbba.

Az Úr húsvétjának ünneplése kegyhelyeinken

Mátraverebély-Szentkút

Virágvasárnap (április 1.)

9.00 Szentmise (passióval – P. Tihamér)

11.00. Körmenet, szentmise (passióval – P. Peregrin)

Nagykedd, nagyszerda (április 3-4.)

7.00 Reggeli dicséret

7.30 Szentmise

8.00-20.00 Gyónási lehetőség (csengessen a gyóntató udvarnál lévő kolostorajtónál)

Nagycsütörtök (április 5.)

7.30 Reggeli dicséret

18.00 Szentmise, lábmossa, oltárfosztás, búcsúbeszéd szertartása, virrasztás, szentségimádás (P. Peregrin)

21.00 Lamentáció, kompletórium (P. Tihamér)

Nagypéntek (április 6.)

9.00 Lamentáció (P. Peregrin)

12.15 Napközi imaóra

16.45 Keresztút (P. Peregrin)

18.00 Urunk szenvedésének liturgiája (P. Tihamér)

A szentsír a gyóntató udvaron található.

20.30 Kompletórium (P. Peregrin)

Nagyszombat (április 7.)

9.00 Lamentáció (P. Tihamér)

A nap folyamán szentsír-látogatás

12.15 Napközi imaóra

17.30 Vesperás

20.00 Húsvét vigíliája (P. Peregrin)

A szertartás a templomtérn kezdődik, ekkor nincs körmenet.

Húsvétvasárnap (április 8.)

9.00 Szentmise, ételszentelés (P. Peregrin)

11.00 Körmenet, ünnepi mise (P. Tihamér)

Húsvéthétfő (április 9.)

8.00 Reggeli dicséret

9.00 és 11.00 Szentmise

Pünkösöd

május 26-28., szombat-hétfő: pünkösöd (vasárnap: Alberto Bottari de Casrello pápai nuncius, hétfő: Kiss-Rigó László püspök – jubiláns házaspárok megáldása)

A szent három nap alatt P. Papp Tihamér OFM lelkigyakorlatos elmélkedéseket tart nagycsütörtökön 16.45-kor, nagypénteken 10.15-kor és nagyszombaton 10.15-kor és 16.30-kor.

Csiksomlyó

Nagycsütörtök

7.30 lamentáció (Jeremiás siralmi), 19.00 szentmise az utolsó vacsora emlékére

Nagypéntek

5.00 keresztút a Jézus-hágón, 7.30 lamentáció, 10 órától egész nap gyóntatás, 19.00 nagypénteki szertartás

Nagyszombat

7.30 lamentáció, 10 órától egész nap gyóntatás, 20.00 nagyszombati szertartás

Húsvétvasárnap

A 7-kor és a 8-kor kezdődő szentmise után eledelszentelés, további szentmisék: 10.30, 19.00

Húsvéthétfő szentmisék: 8.00, 10.30, 19.00

Szent Antal-nagykilenced: április 17.–június 12. – szentmisék minden kedden 8.00, 10.30, 19.00

Ereklye elhelyezés: április 29-én, vasárnap 10.30 – *Pápai Lajos* győri megyéspüspök szentmise keretében elhelyezi Boldog Apor Vilmos ereklyéjét a kegytemplomban.

A Szent Antal-kápolna búcsúja: június 13., szerda 19.00 – gyermekek megáldása a kegytemplomban szentmise keretében

Pünkösdi búcsú

Május 25., péntek, 19.00 – nyitó szentmise, utána éjszaka virrasztás a kegytemplomban

Május 26., szombat

szentmisék a kegytemplomban: 7.00, 8.00, 19.00

12.30-kor ünnepi szentmise a Hármashalomoltárnál, a Kis- és Nagysomlyó hegyek közötti nyeregben

19 órakor csángó mise, utána éjszaka virrasztás a kegytemplomban

Május 27., vasárnap, pünkösöd ünnepe – szentmisék a kegytemplomban: 7.00, 8.00, 10.30, 19.00

Május 28., pünkösdhétfő - szentmisék a kegytemplomban: 8.00, 10.30, 19.00

ZARÁNDOK - Csiksomlyó és Mátraverebély-Szentkút hírlevele I. évfolyam, 1. szám.

Szerkesztőség: Szerdahelyi Csongor (főszerkesztő), Urbán Erik OFM és Kálmán Peregrin OFM kegyhelyigazgatók,

Kis Kornél OFM (tördelés, grafika), Rochlitz Bernadett (korrektor).

Csiksomlyó: 530203 Miercurea Ciuc, str. Szék nr.148, Jud.Harghita, Tel: +40-266-371-449; www.csiksomlyo.ro; erikofm@gmail.com.

Mátraverebély-Szentkút: 3077 Mátraverebély-Szentkút 14., Tel: +36-32-471-559; www.szentkut.hu; szentkut@ofm.hu

A hírlevélre feliratkozni a www.kegyhely.ferences.eu címen lehet.